

TEKST:
IRIS DE FEIJTER

Hoe maak je het? 'Heel goed. Onlangs onthulde ik mijn allereerste project voor Dior: voor de nieuwe boetiek van het Franse luxehuis in Wenen mocht ik kristallen versies maken van de iconische 'Lady Dior'-handtas. De voorbije vijftien jaar ontwikkelde ik een eigen techniek om kristallen te laten groeien. Dat doe ik door een mengsel van mineralen op te lossen in water, dat ik vervolgens verhit. Kleuren maak ik door oxiden toe te voegen.'

'Het idee voor mijn 'Crystallized'-reeks komt voort uit mijn fascinatie voor stalactieten. Ik zie die als een soort 3D-printer van de natuur: een structuur die zich laag per laag opbouwt, maar dan met calcium in plaats van plastic.'

Waar maak je korte metten mee? 'Ik ben een enorme controlefreak. De 'Crystallized'-reeks dwingt me om los te laten. Ik begeleid het proces, creëer de juiste omstandigheden waarin de mineralen zich vormen – maar uiteindelijk beslist de natuur hoe het object eruitziet. Daarom is het zo'n magisch moment om het object uit het bad te halen. Het is altijd een verrassing hoe het eruitziet.'

'Dit proces dwingt me om te vertragen en gewoon te kijken wat er ontstaat. Het is werk, maar tegelijk ook een soort meditatie.'

Waar heb je een potje van gemaakt? 'Van bijna alles. Mijn studio is een kruising tussen een keuken en een laboratorium. Overal staan potjes, pannetjes, erlenmeyers en gekke poeders. Het borrelt, schuimt en spat – de vloer, de muren en het plafond zitten onder de spetters.'

LINKS EN BOVEN IN ZIJN STUDIO - EEN KRUISING TUSSEN EEN KEUKEN EN EEN LABORATORIUM - LAAT DE BELGISCHE DESIGNER ISAAC MONTÉ KRISTALLEN GROEIEN OP HET RITME VAN DE NATUUR.

'Voor mij is het een speeltuin waar mislukkingen even waardevol zijn als successen. Want vaak zit het echte goud in het potje dat fout ging. Experiment is de basis van mijn designpraktijk. Veel mensen kennen me van de kristallen objecten, maar ik ontwikkel ook nieuwe duurzame materialen, vooral gebaseerd op industriële reststromen.'

'Dat proces begint altijd met honderd experimenten, op een heel eenvoudige huis-tuin-en-keukenmanier. Ik gooi het materiaal in kokend water, steek het in de diepvries, strijk het, blender het, prop het tussen een wafelijzer en ga zo maar door.'

KENNIS VAN MAKEN ISAAC MONTÉ

In deze rubriek geven we het woord aan makers die het gemaakt hebben. Deze week: de Belgische designer Isaac Monté over door de mens gemaakte stalactieten, handtassen van Dior en Portugese bouwvergunningen.

HIER MET KLANTEN IN
HEEL EUROPA EN PLANNEN
OM NAAR PORTUGAL
TE VERHUIZEN, BLIJFT
MONTÉ TROUW AAN ZIJN
VISIE: VERTRAGING EN
VAKMANSCHAP.

‘Ik creëer de juiste omstandigheden voor de mineralen, maar de natuur beslist hoe het object eruitziet.’

Waarvan maak je een halszaak? ‘Ik wil onbenut potentieel activeren door ogenschijnlijk waardeloze restproducten een tweede leven te geven in de vorm van iets moois, functioneels en blijvends. Dat is me al enkele keren gelukt, onder meer voor een Bulgaarse producent die papier maakt op basis van calcium. Voor hen ontwikkelde ik een 3D-printer en een extruder die de plakkerige pasta kunnen verwerken die ontstaat als je hun snijverlies vermaakt. Daarmee maken we nu vazen, bloempotten en architecturale elementen.’

‘Ik werkte ook voor een Grieks bedrijf dat duurzame rietjes vervaardigt uit graansten-gels. Helaas blijft er bij hun productieproces 90 procent materiaal over. Dus ontwikkelde ik een natuurlijk bindmiddel dat ik kan mengen met hun afval. Daarmee fabriceren we akoestische panelen, meubels en verlichting. En ik ontwikkelde verpakkingen met resten uit de voedingsindustrie, zoals bedorven vlees en exotisch fruit. In de toekomst zie ik mezelf evolueren tot een consultant die bedrijven helpt hun reststromen om te zetten in een tweede productielijn.’

Wat is er momenteel in de maak? ‘Een verhuizing naar Portugal. Ik studeerde in België, Noorwegen en Nederland en woonde ook al in Oostenrijk en Sri Lanka. Sinds vijftien jaar woon en werk ik in Rotterdam. Hoog tijd voor iets anders.’

‘Omdat ik internationale klanten heb, maakt het niet uit waar ik woon. Maar de bestemming is geen toeval: mijn man is Portugees. Door Rotterdam te verruilen voor het Portugese platteland willen we de ratrace verlaten. We verlangen naar een trager leven met meer tijd voor elkaar. Die traagheid ervaren we nu al: we zijn al vier jaar bezig met de bouwvergunning. Ik zou me daar druk over kunnen maken, maar dat verandert niks aan de situatie. Het is een les in loslaten en accepteren; en ook een voorproefje van hoe het leven in Portugal zal zijn.’

Waar wil je komaf mee maken? ‘Met de haast en de oppervlakkigheid in de kunst- en designwereld. Alles moet snel, spectaculair en ‘instagrammable’ zijn. Maar ik geloof juist in vertraging, verdieping en aandacht.’

‘Mijn werk is een pleidooi voor het herwaarderen van tijd. Tijd voelt voor mij bijna als een grondstof. We leven in een wereld die wordt overspoeld met goedkope spullen, vaak massaal geproduceerd en na één seizoen alweer afgedankt. Dat getuigt van weinig respect voor het materiaal, de maker en zijn vakmanschap.’

‘Bovendien is het tempo onhoudbaar – voor het milieu én voor onszelf. Ik wil tonen dat je ook op een trage, bewuste manier iets waardevols kunt maken.’

Hoe maak je het verschil? ‘Door de natuur niet alleen te zien als inspiratiebron, maar als volwaardige medemaker. Mijn objecten zijn niet ontworpen in de traditionele zin, ze zijn letterlijk gegroeid.’

‘Tegelijk bied ik vertraging in een wereld die steeds sneller draait. Mijn werk vraagt geduld; het proces laat zich niet forceren. Mijn objecten schreeuwen niet, ze fluisteren. Ze nodigen je uit om te kijken, te voelen en stil te staan. Misschien hebben we dat vandaag wel het meest nodig: dingen die ons even uit de stroom halen. Die ons herinneren dat schoonheid ook mag ontstaan in rust.’

* LADY MONTÉ

‘Het maakt me ontzettend trots dat een modehuis als Dior me benaderde’, zegt Isaac Monté. ‘Het voelde als een erkenning van mijn werk, mijn visie én de techniek die ik ontwikkelde.’

‘De samenwerking was voor mij een synergie tussen mode en kunst, maar ook tussen natuurlijke processen en menselijke creativiteit. We hebben er maandenlang intensief aan gewerkt, in het

grootste geheim. Net daarom was het voor mij zo’n bijzonder moment toen de etalages eindelijk onthuld werden – mét mijn kristallen ‘Lady Dior’-handtassen.’

‘Deze samenwerking voelt als een mijlpaal. Ik hoop nog soortgelijke projecten te doen. Maar belangrijker nog: dit bewijst dat er ook in de hoogste mode-echelons plek is voor ambacht, experiment en natuur.’

